

متن پرسش

با سلام استاد گرامی با سلام: جوانی ۳۰ ساله، دارای مدرک کارشناسی ارشد و در یکی از ادارات دولتی مشغول به کار هستم. خیلی وقتها به سی سال دیگر فکر می‌کنم که اگر زنده باشم به پشت سر نگاه می‌کنم و می‌بینم سی سال از بهترین دوران عمرم در اداره ای سپری شده که بسیاری از روزهای آن کار مشخصی برای انجام دادن نداشته ام. استاد نگرانم از نگاه حسرت بارم به گذشته وقتی در آستانه شصت سالگی قرار دارم و باید آماده رفتن شوم. چه کنم که به حس رضایت از خویشتن برسم؟ چگونه زندگی کنم که احساس کنم خدا از من راضی است؟ اصلا من معنی این جمله را نمی‌فهمم که همه کارها را برای رضای خدا انجام دهید. انگار بسیاری از کارهای روزمره انسان امروزی ربطی به رضایت پروردگار ندارد. مثلا صبح تا عصر پشت میز اداره بنشینم برای رضای خدا؟ فیلم و سریال ببینم، موزیک گوش کنم، رمان بخوانم، عیدها طبق رسم هر سال به دید و بازدیدهای الکی بروم، اخبار گوش کنم برای رضای خدا؟ علایق فردیم را دنبال کنم برای رضای خدا؟ استاد خواهشا بفرمایید این صبح تا شب هر روزی را چگونه باید گذرانم لحظه لحظه اش را چگونه از رضایت پروردگار سرشار کرد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: وقتی انسان از نظر عقلی متوجه نحوه دیگری از زندگی در این دنیا شد که با ابعاد روحانی خود می‌تواند با عوالم روحانی عالم، مأنوس باشد متوجهی جایگاه ارزشمند شریعت الهی می‌شود و رویکرد او نسبت به دین خدا، رویکرد انسانی است که می‌خواهد با بنیادی‌ترین مراتب وجود خود، با اصیل‌ترین واقعیت مأنوس گردد و زندگی خود را معنا ببخشد. سیر مطالعاتی روی سایت به لطف الهی می‌تواند در این راستا کمک‌کار باشد. موفق باشید